

Nr 164.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående restitution av erlagd tullavgift för vissa av Solna livsmedelsnämnd från Danmark införda konserverpartier; given Stockholms slott den 5 mars 1920.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen medgiva,

att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under tullbevakning oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars
1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anförde härefter:
I skrivelse den 26 mars 1919 har Solna livsmedelsnämnd gjort framställning om restitution av ett tullbelopp å 3,133 kronor 50 öre, som av nämnden erlagts för vissa från Danmark såsom konserver importerade partier blodpudding och leverpastej.

Nämnden har därvid anført, att nämnden under hösten 1918 i Danmark inköpt 5,000 kilogram konserverad blodpudding och 5,000 kilogram konserverad leverpastej. Sedan genom folkhushållningskommissionens förmedling införseltillstånd erhållits för en sammanlagd vikt av allenast 6,300 kilogram av berörda konservpartier, ankom den 30 januari 1919 till Stockholm ett parti om 6,267 kilogram brutto av sagda varor. I samband med betalningen av frakten därå hade livsmedelsnämnden fått erlægga tull med 50 öre per kilogram brutto, utgörande enligt skrivelsen i avskrift bifogad tullnota 3,133 kronor 50 öre. Innan någon försäljning av varorna påbörjats, hade livsmedelsnämnden låtit för-

anstalta om undersökning av desamma dels av hälsopolisen i Stockholm dels ock av särskilda av Stockholms magistrat utsedda besiktningsmän. Därvid hade, såsom vid skrivelsen i bestyrkta avskrifter fogade besiktningsinstrument utvisade, varorna förklarats odugliga till människoföda. I anledning härav hade kommunalnämnden i Solna socken, som jämväl utgjorde socknens hälsovårdsstyrelse, den 20 februari 1919 förbjudit all försäljning inom socknen av varorna i fråga.

Slutligen anförde livsmedelsnämnden, att nämnden sökt av säljaren återbekomma den för varorna erlagda likviden, men att resultatet av berörda åtgärd vore ovisst. Då varorna, som vore värdelösa, ej finge avyttras, komme nämnden i varje fall att drabbas av en avsevärd förlust.

Sedan livsmedelsnämndens berörda framställning remitterats till generaltullstyrelsen, har nämnda styrelse, med överlämnande av dels ett från packhusinspektionen i Stockholm infordrat yttrande dels ock en å styrelsens revisionsbyrå utfärdad attest, i utlåtande den 10 april 1919 anfört följande:

*General-
tullstyrelsen.*

»Då, såvitt handlingarna i ärendet utvisa, varuägaren icke vid tullbehandlingstillfället ifrågasatt ett förfaringsätt, som enligt § 25 tullstadgan kan medföra befrielse från tullavgift för skadad vara, och tulldebiteringen jämväl ur övriga synpunkter skett i full överensstämmelse med gällande föreskrifter, lärer förevarande ansökning icke kunna till någon del mot stadgandet i första stycket av § 11 tulltaxeförordningen utan riksdagens medverkan bifallas. Styrelsen tillåter sig här erinra om en Eders Kungl. Maj:ts resolution av den 7 december 1917 på besvär i ett liknande ärende av Thomée & C:o (regeringsrättens årsbok för år 1917, not. F. nr 302).

De särskilda omständigheter, varunder importen av ifrågavarande konserver ägt rum, synas emellertid styrelsen tala för vidtagandet av erforderliga åtgärder i och för återbetalning av tullen för den del av konservpartiet, som må varda under tullbevakning förstörd. Styrelsen får därför i underdånighet tillstyrka, att Eders Kungl. Maj:t täcktes i proposition till riksdagen hemställa, det riksdagen måtte medgiva, att den omständigheten, att den å ifrågavarande konserver belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under tullbevakning oskadliggjorda, likväl endast för såvitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet uttrönt.»

Förenämnda av generaltullstyrelsen överlämnade yttrande den 1 april 1919 från packhusinspektionen i Stockholm var så lydande:

*Packhus-
inspektionen.*

»Med bantåg anlände från Danmark under inkommande nummer 5 den 29 januari innevarande år 162 kolli, i en vagnslast med nummer 35,737, vilka kolli angåvos till förtullning av Solna livsmedelsnämnd. Vid företagen tullbehandling be-

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 1 saml. 135 häft. (Nr 163-164.) 2

fanns innehållet utgöra blodpudding och leverpastej, båda varuslagen hänförliga till tulltaxerubriken 168: Konserver — — — andra slag ej särskilt nämnda med en vikt av 6,267 kilogram. Belöpande tullavgift, 3,133 kronor 50 öre, inbetalades den 30 januari vid tullavdelningen för järnvägs gods, varefter varupartiet utlämnades till varuägaren.

Varupartiet, som förvaras hos Solna livsmedelsnämnd, kan av vederbörande förrättningsman identifieras och följaktligen under behörig kontroll oskadliggöras.»

*Livsmedels-
nämnden.*

I skrivelse den 5 februari 1920 har vidare livsmedelsnämnden i anslutning till sin i förutberörda skrivelse gjorda framställning om restitution av omförmälda tullavgift anhållit, att Kungl. Maj:t nu måtte föreslå riksdagen medgiva, att meranämnda tullavgift finge återbetalas till nämnden. I skrivelsen meddelade nämnden, att nämnden till vederbörlig domstol i Danmark instämt försäljaren av ifrågavarande konserver med yrkande om återbekommande av den för konserverna erlagda betalningen ävensom ersättning för kostnaderna i saken däribland den erlagda tullavgiften, samt att dom utfallit till nämndens förmån, men att gäldenären vid sökt verkställighet av domen befunnits sakna tillgångar till gäldande av de sålunda utdömda beloppen; och har nämnden till bevis härå vid skrivelsen fogat bestyrkta avskrifter av *dels* Sö- och Handelsrettens i Köbenhavn dom i målet *dels ock* »Udskrift av Fogedboken för Köbenhavns Byrets Fogedkontor I». Slutligen har livsmedelsnämnden anfört, att nämnden ej funnit lämpligt vidtaga rättsliga åtgärder mot tillverkaren av konserverna, då detta, enligt vad vid nämndens skrivelse fogade handlingar gjorde antagligt, endast skulle medföra ytterligare kostnader utan någon utsikt för nämnden att erhålla ersättning.

*Departements-
chefen.*

Av den i ärendet förebragta utredningen har jag bibringats den övertygelsen, att nämndens beslut om inställande av försöken att på rättslig väg få de gjorda förlusterna ersatta varit under de givna förhållandena fullt befogat. Då de av nämnden lidna förlusterna, vilka såvitt jag kunnat finna icke torde kunna läggas nämnden till last, alltså numera kunna med säkerhet bedömas, finner jag det vara med billigheten överensstämmande, att staten, i vad angår erlagd tullavgift, träder hjälpande emellan. Jag finner mig därför kunna tillstyrka bifall till livsmedelsnämndens förevarande framställning, att återbetalning av ifrågavarande tullavgift måtte medgivas. Dock torde vid ett sådant medgivande böra fästas det av generaltullstyrelsen i dess nyss återgivna utlåtande föreslagna villkor. Jag biträder sålunda generaltullstyrelsens förslag och hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under tullbevakning oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.